

KOLPING

XI. évfolyam 12. szám · 2002. december

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG LAPJA

Tartalomból:

Új világi elnök
az MKSZ-ben

Elnökváltás
2002. november 30.

3. oldal

Részletek
a Közgyűlésről

8-12. oldal

Riport
egyházi elnökünkkel

13. oldal

Várakozás és beteljesülés

A keresztény kultúrkörben ismeretes a karácsony előtti adventi idő. Ez a várakozás szent ideje, amikor a hívők karácsonyra, Krisztus születésének ünnepére készülnek. A várakozás egzisztenciális állapot, ami emberi létünk egyik alapmeghatározottsága, ami történetiségünkéből fakad. Aki időben él, az reményből él. A múltra támaszkodva a jelenen keresztül a jövő felé tekint, amitől mindig többet, jobbat vár, mint amit eddig nyújtott neki az élet. Életünk adventje válságba jut, ha reményünk sebet kap, s megrendül. Csálódások sorozata fogyasztja a reményt. Ilyenkor a lélek a múltat is sötétebbnek látja, és hajlamos arra, hogy ennek negatívumait "kivetítse" a jövőre, mondván: az élet nekem már semmi jót sem hozhat. Ifjabb korban a remény is könnyebben él. Nagy lehetőségei vannak. Ám az élet előbb vagy utóbb mindenkét "ráállít" egy sínre, és olyan meghatározottsággal szabja meg életutunkat, amiről letérni, újrakezdeni akárhányszor életveszélyes is lehet. Idősebb korban a remény még inkább fogyatkozhat, hiszen tudjuk (és sok jel is arra mutat), hogy már nincs sok hátra: beteljesedik rajtam is a halandók végzete, a mulandóság visszavonhatatlanul elér.

A reményvesztettség érzetétől mégis menekül az ember. Találón fogalmaz Prohászka püspök jelmondatában: "Dum spiro spero", "amíg élek, remélek". Miért remél az ember a reménytelenség ellenére is? Mert több, mint puszta anyag, biológiai test. Szellemi lelke is van, amely le akarja győzni a tér és idő határait. Amikor részizagságot ismer meg, már bennfoglaltan a feltétlen és tökéletes igazságot áhítja. Ezért általánosít, sőt "feltétlen biztos", kategorikus kijelentéseket tesz. Amikor az érzékelhető javakat kívánja, vásárolja - maga sem tudja -, az elveszithetetlen, tökéletes jót célozza meg. Hibáinkat, sőt bűneinket is azért mentegjük, mert önmagunk és mások szemében is a jó és a humánus ember szerepében kívánunk feltűnni. Erkölcsi botladozásaink leleplezőtlenségénél is akárhányszor

szor alapvető jó szándékunkra hivatkozunk. S vajon melyik művész van megelégedve művének szépségével? Ha nem is vallja be, mégis tud arról, hogy lehetett volna még tökéletesebb alkotást is létrehozni. Reméljük tehát az igazabbat, jobbat, szebbet, mert megfogalmazott (vagy megfogalmazatlan) tudásunk van az abszolút igazságról, jóságról és szépségről. Sőt mi több, szeretnénk, ha e szellemi értékek egységben, összhangban, elveszithetetlenül és személyesen is léteznének. Mi teszi lehetővé, hogy hajlamosak legyünk - még sokszoros csálódások ellenére is - újra meg újra "kivetíteni" e tulajdonságokat emberekre, tárgyakra, eszmékre, hogy legalább rövid időre átéljük az elveszithetetlennek áhított boldogság állapotát, ami a javak és értékek tökéletes, zavartalan és el nem múló birtoklását jelenti? Tán valamiféle hamis tudat indítja a lelket ilyen és hasonló gondolatok, törekvések és érzések kialakítására? Aligha. A kultúra története túlságosan is elég bizonyítékot szolgáltat arra, hogy itt egyetemes jelenséggel van dolgunk. Nevetséges lenne azt állítani, hogy tiszta tudata csak a mai embernek van.

A remény önmagában nem áll szilárd lábakon, ha a hit meg nem erősíti. "A hit reményeink szilárd alapja, s a nem látott dolgok bizonyítéka" - írja Szent Pál apostol a zsidókhöz szóló levelében. A hit az értelem hódolata a "már kész jövő" igazsága előtt. Nem valamiféle titokzatos, végzetszerű jövőről van szó, hanem kínálatról, ajándékról, meglepetésről. Ám ez a hívó várakozás hiszékenységre torkollna, és hiedelmeket szülne, ha nem lenne történelmileg szilárd bizonyítékunk arra, hogy az abszolút, a szent és tökéletes igaz, jó és szép jövő már kétezer éve eljött közeink. Személyesen. "Az ige (a szó, a logosz) emberré (hússá) lett, és közöttünk lakozott", a Názáreti Jézusban, aki életével, halálával és feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult. Ezzel az örömhírről (euangelionnal) kezdődik Szent János evangéliuma.

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról

A hívő ember számára van tehát remény, amely a halálon győzedelmeskedik, hiszen ahogy a bizánci liturgia szépen fogalmaz, Jézus "halálával legyőzte a halált, és föltámadásával életet ajándékozott" nekünk. A hitre épülő remény pedig "nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt a mi szívünkbe a reánk árasztott Szentlélek által" - fogalmaz szépen Pál apostol.

Karácsonykor a hitből fakadó remény beteljesedésének kezdetét ünnepeljük. Azért a kezdetét, mert Isten országa már itt van bennünk és közöttünk, de a történelemnek be kell hoznia még a "kinnlévőségét", míg kétség-

bevonhatatlan bizonyossággal a hit bizonyított tudássá, a remény pedig elveszíthetetlen birtoklássá, beteljesüléssé nem változik. Akkor majd újra eljön az Emberfia, "nagy hatalommal és dicsőséggel". S akkor már megszűnik a hit, fölöslegessé lesz a remény, hanem megmarad egyedül a szeretet, "ami soha el nem múlik" (1 Kor. 13, 8).

Ha azt akarom, hogy jó karácsonyom legyen, és várakozásom beteljesedéséhez jusson, bízzam rá magamat az örök szeretetre, és tegyem boldoggá mások karácsonyát.

Dr. Bolberitz Pál
országos prézes

A Nemzetközi Kolping Szövetség XXX. közgyűlésének jelképén a vendéglátó ország, Mexikó látható, benne a Kolping emblémán egy háromfős embercsoport a kereszt alatt. A kép körül négy nyelven a közgyűlés mottója:

„Krisztusba vetett hittel szolidárisan cselekedni”

Az ábra mondanivalóját és értelmét lépésenként közelítjük meg:

1, Az embercsoport

A képen a maják leszármazottjait láthatjuk. Három ember, nem elfordulva egymástól, hanem egymás felé fordulva.

Váll a váll mellett, kéz a kézben. Így keresnek és találnak egymásban támaszt és védelmet.

Összetartanak, meghitten és bizalommal, jóban és rosszban. Így nyújtanak egymásnak segítséget és védelmet. Egymásért vannak, figyelve a másik örömeire, bűjára.

A szeretet itt a segítő cselekvésben nyilvánul meg. Így növekszik minden közösség, így erősödik a család.

És így kap értelmet, amit Kolping Adolf mondott: „*Akik megosztják egymással örömeiket és bánatukat, közösséggé nőnek össze.*”

2, A Kolping-jel

Egy számunkra meghitt, világszerte ismert jelet látunk, a Kolping „K”-betűt. Mindent magában foglal, amit a „Kolping” szó jelent.

A fekete és narancssárga szín mindazt jelöli, ami gondolkodásunkra és viselkedésünkre jellemző, vagyis a komolyságot és az életörömet.

Kolping Adolf szavai csengenek

EGY JELKÉP ÜZENETE

fülünkben: *„Jelmondatunk pedig: imádkozni, tanulni és dolgozni! Mindezt komolyan, de mégis vidámsággal!”*

A Kolping-jel akkor lesz a minőség „pecsétje”, ha az értelmünkkel, szívünkkel és a kezünkkel azt tesszük, amit ezek a szavak mondanak nekünk: *„A kereszténységnek a templomi szertartásokon és a magános ájtatosságokon túl az egész élet minden vonatkozásában is meg kell nyilvánulni!”*

3, Csoport a „K”-jelen

Látjuk, hogy három ember áll egy Kolping-jelen. Kolpingon, mint szilárd alapon állnak. Szilárd és biztos alap van a lábuk alatt. Mi is Kolping Adolf követői vagyunk, kiállunk az általa kijelölt feladatok, értékek, és eszmék mellett. Ha szorosán összetartunk, akkor jó kezekben lesz az ő ügye. Az ő szellemiségétől lelkesítve bízunk rendíthetetlenül Istenben, növekszünk Krisztus és az Egyház iránti szeretetben.

Leszünk Isten szeretetének tanúi a világban, és minden embertársunk méltóságának és jogainak védelmezői. E feladatban akarunk összefogni, bizalommal egymás iránt és hűségben Kolping Adolffhoz.

4, A kereszt

A kereszt, a jel, amiről Krisztus és a keresztények felismerhetők.

Minden keresztény, a különböző felekezetek határain és különbségén túl a keresztben a világra sugárzó reménység jelét látja.

A keresztet a maják nap szimbóluma ékesíti a képen. Mindkettő - a kereszt és a nap - Jézus jelképe, a megfeszített és feltámadott Úr, reményünk alapjái. E jelre tekintve ismerjük fel kötelességünket: Legyünk minden szükségét szenvedő embertársunk számára a remény hordozója!

Kolping Adolf ebben is követendő példaképünk, hiszen így figyelmeztetett: *„A kereszténység nem üres szavakat*

jelent, hanem életteli cselekvést!”

5, Csoport a kereszt alatt

A három személy a kereszt alatt áll! Mint egykor Mária, Jézus anyja és Jézus tanítványa, János, ők is azt akarják kifejezni, hogy a szenvedésben, a kereszt alatt is Jézus mellé állnak és hűségesek hozzá.

Aki Jézushoz akar tartozni, annak igent kell mondani az ő útjára, amelynek mindig köze van a szenvedéshez és a kereszthez. Aki valóban tanítványa akar lenni az Úrnak, annak késznek kell lennie, hogy a maga keresztje mellé odaadó szolidaritásból a másik keresztjét is segítse hordozni.

6, A teljes nézet

A teljes kép csodálatosan mutatja be, hogy kik vagyunk és mivé lehetünk, ha teljesítjük a Jézus és a Kolping-mozgalom közössége által ránk rótt feladatot.

Egy közösség vagyunk, útban az Ígéret Földjére; eltelve a reménységgel, hogy általunk is megvalósul Izajás próféta jóvondolése: „A pusztában források fakadnak, és patakok folynak a szteppében” (Iz. 35,6).

Imádkozzunk azért, hogy a mára már világszerte létező Kolping Szövetség mindenütt a béke és igazságosság oázisait jelentse,

- hogy tagjai Boldog Kolping Adolf szellemében éljenek és munkálkodjanak;

- hogy Krisztusba vetett hittel szolidárisan cselekedjünk, és így sok ember számára új reményt és bátortást adjunk;

- hogy Jézus követésében és az egymás iránti szeretetben olyan nyomokat hagyjunk magunk után, amelyet követve mások is felfedezhetik Isten.

Adja Isten, hogy nap mint nap megszívleljük Kolping Adolf szavát: *„Isten mindenkit oda állít, ahol szüksége van rá!”*

(Alois Schröder német országos prézes elmélkedésének rövid kivonata, mely elhangzott 2002. április 30-án Mexikó Tuxla-Gutierrez városában.)

AMI A KÖZGYŰLÉSBŐL KIMARADT

Az új világi elnökünk, Szemkeó Judit programbeszédét az alábbiakban közöljük, mely az idő rövidsége miatt a közgyűlésből kimaradt

Kedves Kolping Testvérek!

Köszönöm a bizalmat!

"Abová Isten állította az embert, ott a bivatása!"

Engem a tavaszi parlamenti választások után nem sokkal keresett meg a szövetségünk elnöke és prézese. Arra kértek, hogy vállaljam el azt, hogy a szervezet elnöki posztjára jelöljenek. Nem tudtam azonnal válaszolni, időt kértem. A gondolkodási időre nagy szükségem volt. Elsősorban az volt a kérdés számomra, hogy tudok-e elég időt fordítani arra, hogy megfeleljek a több, mint 150 éves, nagy hagyományokkal rendelkező és nagy feladatok előtt álló szervezetre? Fel tudok-e adni eleget a korábbi terveimből? Nem ró-e túl nagy terhet vállaltam a családomra, elsősorban a férjemre? Megfelelően tudom-e a hajdani legényegylet hagyományait továbbvinni?

A kérdésekre a mostani döntés után a tagság fogja megadnia választ.

Azt hiszem, hogy mindenki tudja rólam, hogy egy gyökerű, de két szakmai irányba mutató hitvallásom van. A gyökér megjelöléséhez ismét Kolping idézeteket használok:

"Az emberiség gyökere a család".

"A család sorsa - rövid vagy hosszú távon - az ország sorsával egyenlő".

"A család lelke a szeretet."

Tapasztalatom és meggyőződésem, hogy kormányzati pozícióban csak abban az esetben lehet valóban segíteni a családokat, ha széleskörű társadalmi csoporttal tudunk együttműködni. Azt, hogy a fiatalok jól képzüljenek fel a házasságra, gyermekeket vállaljanak, felelős polgárként éljenek, elsődlegesen a jól működő családok segítségével lehet elérni. A bizalmi, a szeretet-kapcsolatra épülő, azokat felerősítő kormányzati intézkedések lehetnek csak sikeresek. Most úgy érzem, lehetőséget kaptam arra, hogy társadalmi bázist építsek. Szeretném, ha veletek együtt, egyre tovább lépve segítenének, hogy minél több szeretetközösséget jelentő család legyen körülöttünk. Szeretném, ha hamarosan megindulhatna a Kolping Akadémia sikeres képzéseire építve, a felnőttképzési törvény adta lehetőségek maximális kihasználásával a Családakadémi-

ánk. A családakadémia képzéseire központi tananyagokat szeretnék készíttetni, akkreditált képzésekkel ezekhez kapcsolódó szolgáltatásokkal, gyakorlati tanácsokkal segíthetjük a fiatalok és idősebbek mindennapi életét.

Miért lehetünk mi sikeresebbek, mint mások, akik esetleg nagyobb szakmai múlttal rendelkeznek? Íme alapítónk válasza:

"Aki az embereket meg akarja nyerni, annak szívét kell fölkinálnia."

A Családakadémia témakörével már át is térek az egyik legfontosabb területre, amelyet szövetségünk már eddig is kiemelten kezelt.

"Ha jobb jövőt akartok, a nevelésben segítsetek!"

Az elnökváltás pillanata

"Az ember ott növekszik a legjobban, ott tudja értékeit igazán kibontakoztatni, abová őt talentuma szerint az Isten állította. Ezért nekünk minden tisztességes állapotot, minden becsületes, jogszerű állást, mint Isten szándékát kell látnunk, és eszerint kell azt megbecsülnünk."

Iskoláink tanárait ez a meggyőződés vezeti. A nehéz sorsú gyermekekért végzett önfeláldozó munkájukat ezúton is szeretném megköszönni. Egyúttal jelzem, hogy sok feladat áll még előttünk. Szeretném, ha nem csak a tanárok, hanem egész közösségünk magáénak éreznék a nevelés folyamatát. Szeretném, ha mindenki büszke lenne iskoláinkra. Ahhoz, hogy büszke lehessen, meg is kell ismernie intézményeinket, a jelenleginél szorosabb kapcsolattal kellene segítenünk az ott folyó munkát. Az iskolákban, iskoláinkban van a mi jövőnk és nemzetünk jövője! Szeretném, ha a nálunk végzett fiatalok bekapcsolódna a szövetség munkájába, ha sok fiatal lépne a Kolping családok-

ba, illetve ha ők is alapítanának saját családjuk mellett Kolping családokat is.

"Tetterős, vidám fiatalemberekre van szüksége a világnak, olyanokra, akik bíznak önmagukban és reménykednek a jövőben, olyanokra, akiknek van elég bátorságuk és erejük ahhoz, hogy új és nagy föladatokat hajtsanak végre"

A másik szakterület, amelyen még kevesebb intézményes eredményünk van, a rászorulók segítése. Helyi csoportjaink nagyon sokat tettek a saját környezetükben, de e munka intézményes vállalása még ránk vár.

"A tevékeny szeretet minden sebet meggyógyít, az üres szavak csak a fájdalmat növelik."

"Aki szeretetet, irgalmasságot vár el másoktól, annak szeretetből, irgalmasságból jelesre kell vizsgáznia."

Szeretném, ha megvizsgálánánk egyrészt a környezetünkben felmerülő olyan igényeket, amelyekre szociális ellátással tudnánk válaszolni. Mire gondolok? Például: magányos idős emberek ellátása, gyermekek ellátása, helyettes szülői szolgálat. Meg kellene vizsgálnunk a lehetőségeinket. Az igények és lehetőségek ismeretében kellene e területen közösen továbblépnünk.

A közös munka, közös feladat összehozza az embereket. Jól szervezett önkéntes munkával csodákat lehet művelni, különösen ha elfogadjuk azt, hogy *"Az igazi keresztény irgalmasság nem csupán a testet ápolja, figyelmet szentel a testnél értékeisebb lélekre is!"*

Befejezésül még egy tervemet szeretném megemlíteni, amellyel gyorsan és hatékonyan tudnánk egymásnak és sok más embernek segíteni.

A fogyasztói társadalom még csak előrevetítette veszélyeit, amikor Kolping Adolf megfogalmazta, ma hatványozottan érvényes gondolatát:

"Ha az ember elvesztette Istenbe vetett hitét, akkor annál mohóbban kell kapaszkodnia az evilági dolgok után, igyekeznie kell belőlük minél többet megszerezni, megtartani... Ugyanolyan mértékben, ahogyan megnőnek az igények, az élet egyre költségesebb lesz, ahogyan mindenki többet akar megszerezni, ugyanolyan mértékben csökken az általános megbízhatóság és terjed a gazemberség és szélhámosság."

Nagyon sokan szenvednek attól, hogy nem tudnak megbízható szakembert találni, félnek attól, hogy becsapják, kirabolják őket. Szeretném, ha sürgősen megalkotnánk a Kolping Szaknévsort! Egy olyan, szakmai és emberi referenciákkal rendelkező szaknévsort, amelybe csak a megbízható, tisztességes szakemberek, cégek kerülhetnének. Egy olyan információs szolgálatot, amely követi az általunk ajánlott szakemberek tevékenységét, bizalmi kapcsolatot

jelent a hozzánk fordulóknak. Bizom benne, hogy egyházi segítséget is kapunk ahhoz, hogy a plébániai hirdetések hatására megfelelő számú szakember jelentkezőnk legyen, a bizalmi háttér pedig a feladatra vállalkozó tagjaink biztosan nagyszerűen meg fogják teremteni.

Természetesen nem csak munkát szeretnék adni, szeretném, ha minél több közösen töltött jókedvű órát szereznénk egymásnak.

Szeretném, ha tagjaink számára örömforrást és erőforrást jelentene az összetartozás.

"Ha a jók összefognak, erejük megtízszereződik. A gonosz is csak azért van még hatalmon, mert egyesített erővel támad a védtelen egyén ellen."

Fogjunk ezért össze hitben és szeretetben! *"Amíg Isten erőt ad, cselekedjünk bátran és határozottan, mert a jövő Istené és a bátraké!"*

Szemkeő Judit

Kedves Kolping testvérek! A világ összes Nemzeti Szövetségében!

Első alkalommal kívánhatok mindnyájatoknak mint a Nemzetközi Kolping Szövetség főprézese, Hubert Tintelott főtitkár Úr és a Nemzetközi Kolping Szövetség minden dolgozója nevében áldott karácsonyi ünnepeket.

Egy emberi ünnephez sem kapcsolódik annyira a béke, a szeretet és igazságosság utáni vágyakozás, mint Urunk születésének ünnepéhez. Ő, aki szegénynek született azért jött, hogy a mi életünket a teljességre vezesse.

Munkásai és örökösei vagyunk Országának.

Kísérje a betlehemi gyermek áldása a Nemzetközi Kolping Szövetség egységért végzett munkáját. Ehhez adja a mindenható Isten áldását, akinek emberré válását ünnepelhetjük Karácsony szent ünnepén!

Szívélyes üdvözzel, Hűség Kolpinghoz:

*Axel Werner
Nemzetközi Főprézes*

Ady Endre:

Karácsony

*Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek -
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...*

*Kibúlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság
S minden igazság a kereszté...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét -
Beteg a világ, nagy beteg...*

*Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölcse veszve...
Óh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg!...*

Selma Lagerlöf

A szent éjszaka

Karácsony napja volt, valamennyien a templomba mentek, csak nagyanyó és én maradtunk odahaza. Azt hiszem, az egész házban egyedül voltunk. Mi azért nem mehettünk a többiekkel, mert egyikünk nagyon fiatal volt, a másikunk pedig már nagyon öreg. És mi mind a ketten olyan szomorúak voltunk, hogy nem mehettünk el a hajnali misére és nem gyönyörködhettünk a sok-sok égő gyertyában.

Amint így egyedül üldögéltünk, elkezdett nagyanya mesélni.

- Volt egyszer egy ember - mondta -, aki kiment a sötét éjszakába, hogy tüzet kölcsönözzön. Házról házra járt és mindenhová bekopogtatott. - Jó emberek, segítsék rajtam! - mondta. - A feleségemnek gyermeke született és tüzet akarok gyűjtani, hogy felmelegítsem őt meg a kisdedet.

De késő éjszaka volt és mindenki mélyen aludt. Senki sem válaszolt.

Az ember tehát csak ment, mendegélt. Végre észrevette, hogy nagy messzé valami tűz világol. Abban az irányban vándorolt tovább és meglátta, hogy a tűz kint a szabadban lobog. Fehér juhnyáj pihent és aludt a tűz körül, egy öreg pásztor üldögélt ottan és őrizte a nyáját.

Mikor az ember, aki tüzet keresett, odaért a juhokhoz, meglátta, hogy három hatalmas komondor fekszik a pásztor lábánál. Mind a három fölbredt, amikor arrafelé tartott, kitérték széles szájukat, mintha ugatni akarnának, de egy hang sem hallatszott. Az ember látta, hogy a szőrük felborzolódott a hátukon, látta, hogy éles foguk fehéren villogott a tűzfényben, és hogy nekirohannak. Érezte, hogy az egyik a lába felé harap, a másik meg a keze felé, a harmadik pedig a torca felé. De mintha a foguk, amikkel harapni szerettek volna, nem engedelmeskedett volna, és így az embert semmi baj nem érte.

Most az ember tovább akart menni, hogy megkapja, amire szüksége van. De a juhok olyan sűrűn feküdtek egymás hegyin-hátán, hogy nem tudott előre jutni. Ekkor egyszerűen fellepett az állatok hátára és úgy ment a tűz felé. És egy állat sem ébredt fel, de még csak meg sem mozdult.

Idáig jutott el nagyanya a mesélésben anélkül, hogy megzavartam volna, most azonban igazán félbe kellett szakítanom. - Miért nem mozdultak meg a juhok, nagyanyám? - kérdeztem. - Azt majd meghallod nem-sokára mondta nagyanya és tovább folytatta a történetet.

- Mikor a férfi már közel ért a tűzhöz, a pásztor feltekintett. Öreg, haragos ember volt, barátságatlan és kemény mindenkiel szemben. Mikor meglátta, hogy az idegen feléje közeledik, felkapta hosszú hegyes botját, mely mindig a kezében volt, mikor a nyáját őrizte és az idegen felé hajította. A bot sívítva röpült a vándor felé, de mielőtt eltalálta volna, elkanyarodott tőle és bűgva sívított el mellette, ki a mezőre.

Mikor nagyanya idáig jutott, ismét félbeszakítottam. Nagyanyám, miért nem akarta a bot eltalálni azt az embert? - Nagyanya azonban nem is törődött a kér-

désemmel, hanem tovább folytatta az elbeszélését.

- Most odalépett az ember a pásztorhoz és így szólt hozzá: Jó ember, segíts rajtam és adj kölcsön egy kis parazsat! A feleségemnek gyermeke született és tüzet kell raknom, hogy felmelegítsem őt meg a kisdedet.

A pásztor a legszívesebben nemet mondott volna, de azután a kutyákra gondolt, melyek nem harapták meg az idegent, meg a juhokra, melyek nem ugrottak föl és végül a botjára, mely nem akarta eltalálni, bizony megfélemedett és nem merte megtagadni tőle, amit kért.

- Végy csak, amennyi kell! - mondta az idegennek.

A tűz már éppen kialvóban volt. Nem volt ott már sem darabfa, sem gally, csak nagy halom zsarátnok, az idegennek pedig nem volt sem tűzlapátja, sem serpenyője, amiben a parazsat elvihette volna.

A pásztor jól látta ezt és azért újból biztatta: - Végy csak amennyi tetszik! - és már előre örült annak, hogy az idegen úgyszemint fog tudni tüzet vinni magával.

Az ember azonban lehajolt és pusztá kezével néhány parazsat kapart elő a hamuból és azt a köpenyébe takargatta. És a parázs sem a kezét nem égette meg mikor hozzányúlt, sem a köpenyét, amiben úgy vitte, mintha csak dió vagy alma lett volna.

Erre már harmadszor szakítottam félbe a mesét. - Nagyanyó, miért nem akarta a parázs megégetni annak az embernek a kezét?

- Mindjárt meghallod - mondta nagyanya és tovább folytatta a történetet.

- Midőn a pásztor, aki gonosz és haragos ember volt, mindezt látta, akkor nagyon elcsodálkozott:

- Micsoda éjszaka lehet ez, hogy a kutyák nem haragnak, a juhok nem félnek, a botom nem talál és a tűz nem éget? Visszahívta az idegent és ezt kérdezte tőle:

- Minő éjszaka ez? És hogy van az, hogy mindennek olyan kegyesek hozzád?

Erre az idegen így felelt: - Én nem mondhatom meg néked, ha magad nem látod! - És azzal tovább sietett, hogy minél előbb tüzet rakhasson és felmelegítse a feleségét és a kisdedet.

A pásztor azonban úgy gondolta, hogy nem téveszti szem elől ezt az embert, míg meg nem tudja, hogy mit is jelentsenek mindezek. Fölszedelőzködött tehát és utána ment, míg el nem jutott oda, ahol az lakott. Ekkor látta a pásztor, hogy az idegennek még csak kunyhója sincsen, hanem csak egy sziklabarlangban feküdt a felesége és a gyermeke, és ott semmi más nem volt a hideg sivár kőfalaknál.

A pásztor úgy gondolta, hogy a szegény ártatlan csecsemő halálra fűzik a barlangban, és bár keményszívű ember volt, mégis ellágyult és segíteni akart a gyermeknek. Leoldozta hát válláról a hátizsákját és elővett belőle egy puha, fehér báránybőrt, odaadta az idegennek és azt mondta, hogy takarja be vele az alvó kisdedet.

De alighogy megmutatta, hogy ő is tud jószívű lenni, a szemei egyszerre fölnyíltak, és olyant látott, amit eddig nem láthatott, és olyant hallott, amit eddig nem hallhatott.

Látta, hogy ezüstszárnyú kis angyalkák állanak sűrűn körülötte, és mindegyikének hárfája van a kezében, és mindegyik hangosan énekelte, hogy ma született nekünk a Megváltó, aki a világot feloldja bűneiből. Most aztán megértette, hogy miért volt ma éjszaka minden olyan vidám, és hogy miért nem akart rosszat tenni senki sem.

De nemcsak a pásztor körül voltak angyalok, hanem angyalokat látott, ahová csak tekintett. Ott ültek bent a barlangban, ott ültek kint a hegyen, és ott lebegtek fent az égben. Csapatostól jöttek és mentek, de mindannyiszor megálltak és megnézték egy pillanatra a kisdédet.

Oly nagy öröm, vigasság, ének és zene volt a sötét éjszakában, aminőt ő eddig soha sem látott. Úgy megörült, hogy felfnyiták szemei, térdre borult és úgy adott hálát az Istennek.

Midőn idáig jutott el nagyanya, felsóhajtott és így szólt: - És amit ez a pásztor látott, azt mi is megláthatjuk, mert az angyalok minden karácsony éjjel fent lebegnek az égben, csak észre kell vennünk őket.

Majd kezét a fejemre téve így szólt nagyanyám: - Emlékezz erre vissza, mert ez igaz, mint ahogy én látalak téged, és te látsz engem. És nem a gyertyáktól, nem a lámpáktól függ, hanem a holdvilágtól, avagy a napfénytől függ, hanem az a legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen, amely meglátja az Úr dicsőségét!

TOLSZTOJ KARÁCSONYI GONDOLATAI

(Részletek a Naplóból)

(1894. december 25., Moszkva)
...A csodákba vetett hit a komolytalanságot, a bizonytalanságot, a realitáshiányt, az anyagi világ törvényeinek véletlenszerűségét jelzi, illetve ezek függőségének felismerését a szellem alapelvétől, amelyben minden erő gyökerezik, s amely örök, változatlan és egyedül reális. Hihetünk abban és vágyhatunk is arra, hogy elevenen a mennybe jutunk, vagy halálunk után feltámadunk, de meg sem fordul senkinek a fejében, hogy azt kívánja és higgye, hogy 2x2-ből 5 lesz, vagy a keserű íz édessé válik, illetve a gyűlölet jóságba fordul.

Korábban úgy tekintettem az élet jelenségeire, hogy nem gondolkoztam el azon, honnan erednek ezek a jelenségek, és miért látom őket. Aztán megértettem, hogy mindaz, amit látok, a fénytől ered, ami - megvilágosodás. Ennek úgy megörültem, hogy mindent erre vezettem vissza, és megelégedtem azazal, hogy mindennek a kezdetét a megvilágosodásban ismertem fel. De aztán rájöttem, hogy a megvilágosodás olyan fény, amely valamilyen mattüvegen keresztül szűrődik hozzám. Látom a fényt, de hogy azt mi bocsátja ki, már nem tudom. De tudom, hogy valami kibocsátja. S ez a fényforrás, mely engem megvilágít, és amit nem ismerek, de létezéséről tudok, maga Isten.

Istent nem annyira értelmünkkel, még csak nem is szívünkkel, hanem a Tőle való teljes függés érzésén keresztül ismerhetjük fel, ami hasonló ahhoz az érzéshez, amelyet a csecsemő érez anyja karjaiban. Nem tudja, hogy ki tartja a karjában, ki melengeti, ki táplálja,

mely az emberek szolgálatán keresztül történik, illetve hogy mindenki javát kívánjam, akivel csak a sors összehoz. S az ilyen élet nemcsak lehetséges, de örömteli is. Ez valóban azt jelenti, hogy isteni módon élek.

Ahhoz, hogy üdvözüljek, vagyis hogy ne legyek boldogtalan, ne szenvedjek, el kell feledkezniem önmagamról.

Az önmagunkról való elfeledkezés egyetlen módja a szeretetbe való belefeledkezés, de az emberek többsége - engedve a kísértésnek, nem szeret és nem is akar belefeledkezni a szeretetbe, és inkább a dohányba, borba, ópiumba, a művészetbe feledkezik bele...

de azt tudja, hogy van valaki, s nemcsak hogy tudja, de szereti is. Először éreztem meg, hogy Istent lehet szeretni.

Megtapasztaltam azt az örömteli érzést, hogy az élet értelmét Isten szolgálatának vágyába oltsam át,

1901. december 26., Gaspza
Kezdtém már jobban lenni, azután megint rosszabbul lettem. Jaltába mentem éjszakára, és ott fájni kezdett a szívem. Egy hetet Masánál töltöttem. Állapotom újra javul... Befejeztem *A vallásról*. De még átnézem. Vagy tíz napig írtam a vallási türelemről, meguntam. Túlságosan sekélyes. Különben az uralkodóhoz intézendő levélen sincs nagy kedvem dolgozni.

A népek bálványimádását követően a zsidó próféták kinyilatkoztatták Isten egyedülvalóságát. Eltelt 2000 év, és a kereszténység eltorzulása után az iszlám újra kinyilatkoztatta: nincs Isten az egyedül

való Istenen kívül. A keresztény szemléletet elsajátító emberek általában nagy keresztény cselekedetek végrehajtására törekszenek. Holott a kereszténységhez nem hőtettekre van szükség, hanem egyszerű, keresztény életre. Oly világosan látom az élet soron következő feladatát. Abban áll, hogy a harcon és erőszakon alapuló életet a szereteten és az értelmes megegyezésen alapuló élettel váltsuk fel. És az a hatalmas

anyag, amit ehhez szellemileg fel kell dolgoznunk, még ott hever érintetlenül minden faj és felekezet munkás népében. Minden ember saját magányosságába van bezárva, és halálra van ítélve. "Élj valamiért egyedül, kielégületlen vágyakkal, öregedjél és halj meg!" Szörnyűség! Az egyetlen menekvés: saját énünk kikapcsolása önmagunkból, szeretet a másik iránt. Akkor egy helyett kettő a tét, nagyobb az esély. S amikor va-

laki erre törekszik, önkéntelenül is szereti az embereket. Az emberek azonban halandóak, és ha az egyik életében több a bánat, mint az öröm - akkor a másokéban is. Ezért a helyzet továbbra is ugyanolyan kétségbeejtő. Csupán annyi a vigasz, hogy társaságban meghalni is könnyebb. Az egyetlen, tökéletes gyógyír a halhatatlan, az Isten iránti szeretet volna.

De vajon lehetséges-e?...

KÁLLÓI ZÁSZLÓSZENTELÉS

2002. november 23-án Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk szentelte fel a 101. Kolping Család zászlóját Kállón.

A bensőséges ünnepségen részt vettek a környező Kolping Család tagjai, Érsekvadkertről, Romhányból, Hatvanból és Budapestről.

A képen a zászlószentelés látható

KARÁCSONY ELŐTT A BOSNYÁK TÉREN

A Vihar utcából megkaptuk az új Kolpingdal kötőjét és szövegének magyar változatát. Még emlékeztünk a kölni sportpályán elhangzott ősbemutatóra, és elhatároztuk, hogy megtanuljuk a fülbemászó éneket. Tanító mesternek Hauser Laci bátyánkat kértük fel, aki a jó zenepedagógus gondosságával verte belénk a magyar szótagokhoz nehezen illeszthető ritmust. Türelme akkor sem csökkent, amikor többszöri éneklés után sem ment mindig hibátlanul a nyújtott vagy rövidített hangok kintartása. De jól szórakoztunk és végül valóban megtanultuk a lendületes és szép éneket.

Köszönet azoknak, akik lekottázták és magyaraültették. Sajnos csak Szax Laci nevét ismerjük, de szerzőtársainak is gratulálunk.

Harrach Walter

ÚJ WELLNESS-CENTER ALSÓPÁHOKON

A Széchenyi-terv felhasználásával és az Augsburgi Kolping Szövetség segítségével új wellness-center épült az eddigi uszodai szolgáltatás mellé a Kolping Családi Üdülőben, Alsópáhokon.

A szolgáltatások új kondicionáló teremmel, súlyfürdővel, háromféle szaunával, gyógymasszázs termekkel bővültek.

Werner Móric és Baldauf Csaba igazgatók avatták fel az épületet

A kibővített és gyógyvízzel ellátott medencék

Farkas Bálint főszakács, aki ezüstérmet nyert a luxemburgi szakácsvilágbajnokságon

A négyévenként esedékes tisztújító közgyűlésre került sor Alsópáhokon ez év november 30-án.

A Kolping Családi Üdülő kápolnájában, pontban 10 órakor kezdődött az országos esemény.

A küldöttekkel és a meghívott vendégekkel zsúfolásig megtelt a meditatiós terem.

Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk a következő szavakkal nyitotta meg a közgyűlést:

Ma Szent András ünnepe van. Ő szólt testvéreinek, Péter apostolnak, hogy megtaláltuk a Messiást. Úgy gondolom, hogy a kereszténység lényeges mozzanata, hogy ember vezeti az embert Istenhez. Ha valaki a Kolping-kapcsolatokon belül rájön, hogy itt van egy jó egyesület, s azt hallva a többiktől, gyere te is éljünk felelősen és szolidárisan, ez valamiféle hasonló meghívás Istenhez.

Az elmúlt 4 évben olyan kormányzat alatt működött a Kolping-moz-

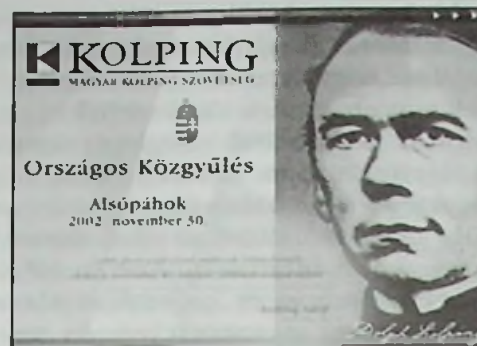
galmát is megkérdőjelezzük, átdolgozzák. Mert tudják, ha a családot szétzüllesztik, akkor atomizálódik a nemzet.

A jövőben miközben hálát adunk Istennek köszönetet mondunk Seregély érsek úrnak, mert nem csak a szemével, de a szívével is a Magyar Kolping Szövetség mellett van. Nemzetközi szinten is. Minden tagunknak és azoknak is akik névtelenül is de támogatják a Kolpingot köszönetet mondok és megszívleljük Kolping szavait.

"A bátraké a jövő", "Ha kicsi is az a terület, ami a miénk de ott megvetjük a lábunkat."

Ezen szép bevezető gondolatok után Bisztricki Lászlót, az Egri Kolping Család elnökét megválasztják a közgyűlés levezető elnökévé, aki bejelenti, hogy a regisztráció szerint a 189 küldött közül 149 jelen van, tehát a közgyűlés szavazóképes.

Majd Lang György országos világi

Az 1998. november 14-én rendezett évi közgyűlésen beterjesztettem az általam kidolgozott programjavaslatot, amit a közgyűlés megvitattott és kiegészítésekkel el is fogadott.

A program két alapvető célkitűzést jelöl ki:

- egyházi küldetés: a nemzet evangelizálása világi szolgálattal összekapcsolva,
- állami feladat: a polgári társadalom erősítése keresztény értékrend alapján.

A súlyponti tennivalók ezen prob-

ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉS

2002. NOVEMBER 30.

A L S Ó P Á H O K

galom, ahol támogatásra talált. Hogy mit hoz a jövő, nem tudom.

Dr. Bolberitz Pál,
az MKSZ egyházi elnöke

Egy bizonyos, hogy nem a mennyiség, hanem a minőség a fontos. Gyarapodtunk, de társadalmi összefüggésben bizony kevesen vagyunk. Ám tudjuk, hogy a minőség magasabb rendű a mennyiségénél. Ezen belül fontos egység ma a család. A családot támadják, a fo-

elnök tartotta meg beszámolóját, mely egyben az elmúlt négy év öszszegzése is volt. Az 1998-ban megkezdett ciklus kezdeti nehézségeiről így szólt:

Az 1998. március 21-én lefolytatott rendkívüli közgyűlés országos elnöké választott meg. A helyzetet akkor részben a személyi válságtól is megterhelt előzmények nyomán így ítélem meg:

- a Kolping-mozgalom dinamikája ellankadt,
- a Kolping-iskolák nehéz anyagi helyzetbe jutottak,
- a szövetség és az intézmények viszonya rendezésre szorult,
- a Magyar Kolping Szövetség nem rendelkezett programmal.

A középtávú program megalkotását sürgős feladatnak tekintettem. A fennálló nehézségek megoldásához fontosnak tűnt az eszmei alapok tisztázása, a jellegzetességek és irányelvek megfogalmazása, és az időszaki cselekvési területek kijelölése.

lémák megoldására irányultak.

Így folytatta:

Erre az időszakra esett a mozgalmunk 150 éves évfordulójának jubileuma.

A rendezvényre 1999. május 6-án került sor a Földművelési Minisztérium dísztermében kerekén 400 résztvevővel. Kolping Adolf pontosan 150 évvel korábban hét le-

Lang György,
az MKSZ örökös tiszteletbeli elnöke

génnyel alapította meg azt a kölni katolikus legényegyletet, amely a nemzetközi Kolping-mozgalom kezdetének tekinthető.

A kereszténység jubileumi szentéve és a magyar államalapítás ezredik évfordulója alkalmából továbbá a Magyar Kolping Szövetség tíz éves fennállására emlékezve azokat egy közös programon ünnepeltük, melyre az ország minden részéről érkezett kereken hat-száz résztvevő 2000 május 6-án együtt hajózott Budapestről Esztergomba.

"Kolping időszerűsége 2000-ben" Ez volt a kölni Kolping-napok jelmondata, amely felejthetetlen közösségi élményt nyújtott a német és az európai résztvevőknek. A Köln-Aréna eseményei, a reggeli ájtatosság Kolping sírjánál, tematikus előadások és megbeszélések, fáklyás ünnepség a dómtéren nyújtottak elmélyedést, élményeket, majd a zuhogó eső ellenére a futballpályán a vasárnapi záró szentmisén hűségesen kitartó 22000 résztvevő újból bizonyította, hogy milyen fontosak a nemzetközi közösségi rendezvények!

"Felelősen élni, szolidárisan cselekedni"

Ez volt a jelmondata Festing prelátus úrnak, nemzetközi főprézesünknek, aki 2001 márciusában a hazai egyházi elnököknek egy hetes továbbképzést tartott Alsópáhokon. Ismertette a Kolping-mozgalom múltját és jelenét.

Évfordulós zárandoklat Rómába

Tíz év telt el Kolping Adolf boldogá avatása óta. A nemzetközi évfordulós zárandoklatra sokan jöttek Rómába 2001 október végén ahol a Szent Atya elismeréssel szólt a Kolping-közösségek tevékenységéről és arra figyelmeztetett, hogy ez az örökség kötelez! A jövőre nézve azt kiáltom felétek: "Istennek nem csak részben, hanem teljesen elkötelezett keresztényekre van szüksége!"

Programjaink között szerepelt a - "Házasság és család",
- "Társadalom és politika",
- "Közéleti felelősség".

A közéleti felelősségről a programban az alábbiak olvashatók:
"Kolping Adolf a megbízható és

felelős állampolgároknak a közügyekre kifejtett befolyásától várta a társadalom megújulását." Ennek megfelelően szemináriumok szintjén mélyítettük el társadalompolitikai ismereteinket melyeket Szekszárdon, Egerben és Alsópáhokon rendeztünk.

A képzések az "Europa-Projekt" keretében 2002-ben folytatódtak Pécsen, Miskolcon és Budapesten, most már aktuálisan főleg a választásokkal és az Európai Unióba történő csatlakozással kapcsolatos kérdéseket tárgyalva. Egyösszegező nyilatkozat is készült a Nemzetközi Kolping Szövetség részére a "Quo vadis Europa?" kérdésre az "Esélyek, veszélyek és tennivalók" cím alatt. A kereken három éven át folyó társadalom-politikai képzés anyaga több kiadványban, valamint Dr. Marx Gyula szerkesztésében a "Kolping" lapunkban folytatásos közleményekben is megjelent.

Az augsburgi jubileum nagyszerű alkalmat biztosított számunkra, hogy ünnepélyesen nyilvánítsuk ki köszönetünket a tőlük eddig kapott kiemelkedő segítségért. A díszes elismerő oklevélben kifejeztük a testvéri kapcsolataink további erősödésére irányuló kívánságunkat. Kapcsolataink visszanyúlnak 1882-re, amikor Schiffer Ferenc országos elnökünk már járt ezen ünnepség helyszínén, és a két világháború közötti időkre, amikor a Dékáni Testületnek az augsburgi legény mellett 4 magyar fiú is tagja volt, a Nemzetközi Elnökségben pedig az augsburgi Steinhardt professzor mellett ott találjuk Pintér József országos titkárunkat.

1998 decemberében a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciához fordultam azzal a kéréssel, hogy ismerje el a Magyar Kolping Szövetséget egyházi iskolafenntartónak!

A kérésre 1999 januárjában pozitív döntés született! Így 1999 szeptember 1-vel a gyöngyösi, az esztergomi és a pétfürdői iskolák már mint Katolikus Kolping Szakképző Iskolák kezdték el az iskolaévet. Ezeket felül ma már rendelkezünk egy szakközépiszkolával Budapesten és egy általános iskolával Nagykőrösön.

Végül az alábbi köszönő szavakkal zárta beszámolóját Lang György,

aki 1998-2002 között országos világi elnöke volt a Magyar Kolping Szövetségnek.

Hálát adok a Gondviselésnek azért, hogy az elmúlt 4 évben sok jó emberrel együtt részt vehettem Isten Országának építésében.

Hálás vagyok a katolikus egyházunknak és a polgári kormányunknak, mert segítőkészségük szárnyat adott mozgalmunk fejlődésének.

Meg kell köszönnöm a kölni Nemzetközi Kolping Szövetségnek, valamint az Augsburg Egyházmegyei Kolping Szövetségnek hűséges segítőkészségüket.

Köszönetet mondok nektek kedves Kolping-testvéreim, mert a közösségi összetartozás élménye sok örömet és bátorítást adott nekem.

Ezután következett Nagy Sándor országos titkár beszámolója aki a számok tükrében mutatta be az elmúlt négy év fejlődését.

15 Kolping Családot alapítottunk

Nagy Sándor,
az MKSZ főtitkára

az elmúlt négy évben.

- Kolping iskoláink száma 6-ra növekedett.

- Létrehoztunk egy Oktatási Bizottságot, mely felügyeli az iskolákat.

- Létszámunk 2002. nov. 10-én így alakult:

Északi-K.:	31 K.CS.	450 tag
Keleti-K.:	20 K.CS.	736 tag
Déli-K.:	32 K.CS.	1086 tag
Nyugati-K.:	18 K.CS.	665 tag

Összesen: 101 K.CS. 3937 tag

Rendezvényeink száma több száz volt, melyek az alábbi tagozódás szerint lettek megvalósítva.

- Ifjúsági- és felnőttképzés
- Lelkigyakorlatok, zárandoklatok
- Házasságra történő felkészítés
- Társkapcsolat és gyermeknevelés

- Felkészítés közéleti tevékenységre
- Európai testvériség ápolása
- Ifjúsági és egyesületi vezetőkép-zés
- Családi üdülés és nyári táborozás
- Sport és kulturális vetélkedők

Igyekeztünk tiszta örömet és élményt nyújtani a családoknak közösségi programok szervezésével, mint pl.:

- Zalaegerszegi Családfesztivál szervezésében
- "Törékeny kincs" című fiatal házasok részére szervezett családszemináriumokkal
- Sástón rendezett nemzetközi családszeminárium az Euro Familie sorozat részeként Hans Stadler atya vezetésével.
- Országos programunkban szerepelt az Augusztus 20-i Szent István napi körmeneten való részvételünk ahová mindig több száz Kolping tag jött el.
- A Mátraverebélyi zárandoklat, a csíksomlyói zárandoklat. Ezek az események is a családok összetartó erejét erősítették.
- Családok összefogásának eredménye, hogy az árvízkárosultaknak tudunk segíteni. Pénzadományok, ruha, hűtőgépek.
- Az elmúlt két évben több mint 2000 Kolping tagnak tudunk nyújtani üdülési támogatást 27 millió Ft értékben, melyet a Szociális és Családügyi Minisztérium, személy szerint Dr. Szemkeő Judit segítségével történhetett meg. Engedje meg, hogy ezért e helyen is köszönetet mondjak.
- Ezen objektum ahol most vagyunk az alsópáhoki Kolping Családi Üdülő évente több millió Ft. értékben teszi lehetővé Kolping tagságunk kedvezményes üdülését.
- Külön köszönetet szeretnék mondani ezért Baldauf Csaba igazgató úrnak és Szabó János úrnak gazdasági vezetőnknek.

Társadalompolitika

A Magyar Kolping Szövetség 2001-es országos közgyűlésén elhatározást nyert, hogy aktivizáljuk és motiváljuk tagságunk társadalompolitikai elkötelezettségének kibontakozását, tekintettel Az EU által finanszírozott projekt: "Etnikai konfliktusok megelőzése, demokrácia és tolerancia elmélyítése" keretében ezek a célok meg-

is valósíthatók. Az elmúlt hónapokban több szemináriumot bonnyolítottunk le.

Tájékoztató a Kolping iskolákról

Előző évben 1530 diák tanult a Kolping iskolákban. Jelen pillanatban 1692 diák tanul Kolping intézményeinkben. A növekmény tehát 162 diák.

- Azt hiszem ez önmagáért beszél. De vegyük sorra őket.
- **Gyöngyös.** Három szakmában folyik az oktatás, a teljes iskolaépület újra lett festve, mázolvva. Részben a Gyöngyösi Kolping Család, részben az iskola anyagi hozzájárulásával felújították épületét.
- **Esztergom.** Hat szakmában folyik oktatás. Annak ellenére, hogy a varrás oktatásával felhagytak itt is nőtt a gyerek létszám. A varroda helyén új tantermet létesítettek a számítógépes oktatáshoz. A gépeket eladták és egy tornatermet alakítottak ki belőle. A tankonyha új felszereléseket kapott.
- **Pétfürdő.** Új tornacsarnokot építettek saját, ill. pályázati forrásból. Megkapták az engedélyt 400 főre bővülésre. Ide tartozik, hogy itt is oly nagy az érdeklődés az iskola iránt, hogy a megengedett férőhelyen túl vettek fel gyerekeket.
- Két új szakmát kezdtek tanítani: virágkötő, és szakács.
- Nagy öröm, hogy a kollégium építésére összeállt a pénz, elkezdődhetett az építkezés.
- **Szekszárd.** Idén augusztusban 580-ról 630 főre engedélyezte a megyei főjegyző a létszámemelést. További sikerként könyvelhető el, hogy Köntösné igazgatónőt felvették az országos szakértői listára.
- Remélhetőleg hamarosan beindul itt is egy kollégium építése.
- **Budapesti Szakközépiskola.** Új címük: Bp. VIII ker. Vajda Péter u. 10.
- A korábbi szakmák mellé: menedzser asszisztens, gazdasági informatikus, idegenvezető, idegenforgalmi ügyintéző mellé egy új szakmát is felvettek, nemzetközi szállítmányozási és logisztikai menedzser. Ez a szakma - melyet korábban expedíciónak neveztek - megújult és új szakembereket kíván. Egy a gyors helyzetfelismerés és lépésváltás következménye ezen új szakma felvétele. Létszám: 210 fő.
- **Nagykőrös.** Új igazgató kineve-

zésére került sor Ballai Ottó személyében. Amint arról hírt adtunk a Kolping újságban meghatározó évről rendeztek a tavalyi 108 fős létszám 131-re emelkedett.

Nemzetközi események

Mindjárt a ciklus elején 1998 májusában nagyszabású nemzetközi találkozóra került sor. Magyarországon tartotta a Nemzetközi Kolping Szövetség vezetősége a "Generalrat" évi rendes értekezletét. A konferenciának éppen ez a Kolping Családi Hotel adott helyet.

Ugyanitt rendeztük meg az első Kolping képzési Konferenciát Hubert Tintelott a Nemzetközi Kolping Szövetség főtitkárának vezetésével több mint 60 résztvevővel. Ezen a konferencián előadást tartott többek között Dr. Szemkeő Judit akkor mint Oktatási Minisztériumi Államtitkár.

A Magyar Kolping Szövetség minden évben képviseltette magát az Európai Kolping Szövetség konferenciáin.

Az idén Litvániában volt a találkozó, melynek fő témája az Eu-csatlakozás, annak várható előnyei, hátrányai.

Jelentős szerepet vállaltunk a Jugoszláv Kolping Szövetség létrehozásában, mely 2001-ben alakult. Azóta is segítjük őket. Többször jártunk náluk előadásokat tartani, Hudson Judittal, Fodor atyával, s jó magam tapasztalatainkat átadni.

Ifjúság

Folyamatosan figyelemmel kísérjük és segítjük az ifjúság munkáját és fejlődését. A nyári táborok és vezetőképzők minden évben megrendezésre kerültek. Több alkalommal volt mód nemzetközi találkozókra is. Hol a mieink utaztak ki hol ide hívtunk fiatalokat.

Majd zárszóként a következőket mondta az országos titkár:

**Tisztelt Közgyűlés!
Kedves Kolping Testvérek!**

Alapszabályunkat betartva évente rendezünk közgyűlést. Ez a mai egy rendhagyó, hiszen a négy évente sorra kerülő "Tisztújító Közgyűlés"-re került itt most sor.

De rendhagyó amiatt is mert itt most egy olyan ember jelentette be távozási szándékát az elnöki pozícióból akit egy egész ország szeret. Azt hiszem ezt nyugodtan elmondhatjuk hiszen Kőszegtől Mátészalkáig, Érsekvadkertől Bolyig egy egész országot lefedő mozgalomról van szó, közel 4000-es tagsággal.

***Kedves Elnök Úr!
Kedves Gyuri bácsi!***

Engedd meg hogy itt és most külön megköszönjem Neked azt a sok lelki és szellemi bátorítást és munkát mely nélkül ezek az eredmények nem lettek volna elérhetőek.

Isten áldja a tisztos ipart!

A szünet után Dr. Seregély István egri érsek a MKSZ fővédnöke a következő szavakkal üdvözölte a közgyűlést:

Tisztelt Közgyűlés,

Az 50-es években ismertem meg a Kolping munkásságát, akkor amikor az emberi munka értékét lerombolták. Kolping amit tanított, amit az emberi értékek iránt tanúsított elég volt ahhoz számomra, hogy elvállaljam a fővédnökséget.

Dr. Seregély István,
egri érsek, az MKSZ fővédnöke

Az ember saját sorsának kovácsa. Magunkban hordjuk a terheket. Az emberi történelemben mindig küzdeni kell minden erkölcsi rossz ellen. A Jézus evangéliumából tudjuk azt, ami megteremtette Európa civilizációját. Aki nem vállalja ezt az, nem tartozik közénk. Várunk mindenkit. Az új idők követelményeit felismerve Kolping Adolf aki 150 éve hirdette szellemiségét mondanivalóját az ma is mindig igaz. Én ki merek állni mellette.

Kolping tagnak sem mondhatja magát senki, aki nem vállalja saját hivatásában ezt a programot.

Most, amikor új idők jönnek az MKSZ életében, kérem az új vezetőséget, hogy fokozottan figyeljenek erre. Mai idők keresztényi szellemiségét emberi szóval a nyilvánkozatás fogalmazta meg, mely egyben az emberi élet értelme is. Isten az embert az édenkertbe állította, hogy azt művelje és ezt a világot előbbre vigyük.

Minden emberi munkának ez a célja. Ezt nem lehet egyedül csinálni ezért Isten egymásnak teremtette a férfit és a nőt saját hasonmásaként folytatni az emberi munkát.

Ami az embert teljessé teszi az előrehaladásban, az a család.

Így lesz társa a teremtőnek. Nemzedékeket visz előre. Az az ország amely nem a családra épül az befogja zárni a kaput maga mögött.

Kolping Adolf vallotta és én is, hogy négy fal között is lehet mennyországot teremteni.

Önzetlen állampolgárként tekinthetünk a jövőbe, mindenki iránt jó indulattal. Lassan haladunk előre. Kolping Adolf szolgálatának meghatározója a hit. Krisztus keresztjéhez a kálvária vezet.

Becsülöm a Kolping-tagokat akik a XX. század után így tudnak gondolkodni.

Ezek után Kovács László a FEB elnöke tett jelentést a bizottság munkájáról.

Szabó János,
az MKSZ gazdasági vezetője

Végül Szabó János a Magyar Kolping Szövetség gazdasági vezetője számolt be a szervezet közhasznú tevékenységéről.

A választási procedúra előtt Erwin Fath, az Augsburgi Kolping Szövet-

ség elnöke szólt a közgyűléshez. Többek között ezeket mondta:

***Kedves magyar Kolping
testvéreim!***

Nagyon örülök, hogy immár évek óta, rendszeresen veletek lehetek és beszélhetek hozzátok. Ezzel szeretném kifejezésre juttatni, hogy mi, "augzburgiak" igen szorosan elkötelezettnek érezzük magunkat a Magyar Kolping Szövetség felé, de szeretném hangoztatni a felétek meglévő személyes vonzalmamat is. Egyben ma szívélyesen köszönöm azt a nagy barátság-

Erwin Fath,
az Augsburgi Kolping
Szövetség elnöke

got, amelyet mi és én most ismét átélhetünk.

Bíztatlak benneteket, hogy Kolping szellemében tevékenykedjétek tovább is. Gondoljatok szavára: "a kezdés a legnehezebb, de hűnek maradni a legjobb!"

Álláspontunkat a következő mondatokkal határozzuk meg: "Otthon az egyházban - nyitottan a világ számára." Az evangélium talaján állunk. Innen kiindulva hatunk a társadalomra, sugárzunk beléje.

A Kolping-mozgalom ezen politikai küldetésének a célja, hogy a keresztény szellemben vegyen részt a társadalmi életet alakításában.

És ebben a szellemben kívánok ma nektek sikeres választást az új vezetőség megbízásához. Meg kell határozni az irányt a Kolping-mozgalom magyarországi, jövőbeni munkájához. Az új vezetésnek, élén az új elnökkel vagy elnökasszonnyal kívánok erőt és kérem Isten áldását, hogy alapítónk szellemében eleget tudjanak tenni vezetési feladatuknak. Nyújtom a magam és az Augsburgi Egyházmegyei Kolping

Szövetség kezét, hogy a jövőben is bizalommal dolgozzunk együtt felebarátaink javára.

Köszönöm a barátságokat és személyesen is kívánok minden jót és Isten áldását.

Treu Kolping!

Ezután Bisztricki László levezető elnök szavazásra terjeszti a beszámolókat elfogadását.

A beszámolókat a közgyűlés, egyhangúlag elfogadta.

A régi Kolping-dal eléneklésével zárult a délelőtt.

Ebédszünet után a választás megkezdése előtt Dr. Bolberitz Pál országos prézes állt a mikrofon elé és a következőkkel fordult Lang György leköszönő elnökünk felé:

Istennek tetszik az egyszerűség. Lang György egy igaz ember. Ez az igazság lehetővé tette azt, hogy Kolping Adolf szelleme tovább terjedjen.

Kiemelném: a hűséget, a türelmet, a szorgalmat, lelkiismeretességét.

A Krisztusi vezetés eszméje:

Aki vezet, az szolgáljon.

Mit is ér mindez, ha nem járja át a szív, a jószág.

Lang György jó ember és ezt mindannyian megtapasztalhattuk.

Kolping Adolf mondta:

Minden kezdet nehéz, de a legfontosabb a hűség.

Ezek után szavazásra ajánlotta a közgyűlésnek, amely egyhangúlag elfogadta, hogy Lang György részére a Magyar Kolping Szövetség az "Örökös Tiszteletbeli Elnöki" címet adományozza.

Ezután a kitüntetés átadása következett.

Végül Erwin Fath meleg hangú, baráti köszöntése zárta az ünnepelést és Lang György eddigi érdemeit kihangsúlyozva adta át az augsburgiak ajándékát.

A közgyűlés résztvevői

A nap záróeseményeként megtörtént a szavazás, melynek eredményét Kontur Pál, a szavazatszámoló Bizottság elnöke hirdetett ki:

Egyházi elnök:

Dr. Bolberitz Pál 134 szavazattal

Világi elnök:

Dr. Szemkeő Judit 144 szavazattal

Senior képviselő:

Harrach Walter 144 szavazattal

Felügyelő Bizottság tagjaira:

Dr. Horvát Imre 130 szavazat

Bisztricki László 120 szavazat

Kovács László 120 szavazat

Hetényi Péter 118 szavazat

Schild Csaba 87 szavazat

Ifjúsági vezető:

Jósvai Ágnes 99 szavazattal

Dr. Szemkeő Judit emelkedik szólásra:

Tisztelt Közgyűlés!

Először is köszönöm a bizalmat. Igyekszem az elvárásoknak megfelelni.

Két dolgot szeretnék mondani előljáróban:

- Köszönöm mindazoknak, akik idáig dolgoztak és építették a Kolpingot.

- Azon elvek alapján kívánom

tovább csinálni, ahogy azt Kolping Adolf megfogalmazta: oktatás, felnőttképzés, család, szociális tevékenység.

Egyben kérem a Magyar Kolping Szövetség közgyűlését, hogy fogadjon el egy felhívást, melyet a Parlament elé terjeszthetünk a drogellenes politika érdekében.

A közgyűlés egyhangúlag megszavazta.

(Programjáról részletesebben a 3. oldalon olvashatnak.)

Dr. Bolberitz Pál emelkedik szólásra:

Könnyű a helyzetem.

1990 óta vagyok országos prézes. Támogatom a világi elnök aszszonyt.

Fő profilunk

- a keresztény erkölcs

- a keresztény oktatás

Ebben óriási tapasztalata van az új világi elnökasszonynak.

Egyértelműen képviselni kell a keresztény értékrendet.

Végül a közgyűlés a Kolping-ima, majd az új Kolping-dal eléneklésével zárult.

RIPORT A FŐPRÉZESSEL

- Kedves Főprézes Úr! Engedje meg, hogy gratuláljak újbóli megválasztásához. Ön a Katolikus legényegylet, ill. a magyar Kolping-mozgalom 4. prézese, aki egyben negyedik ciklusát kezdi ebben a tisztségben.

Mit szól abhoz, hogy negyedszer is megválasztották?

- Örülök, bár amikor 1990-ben elvállaltam az országos egyházi elnöki tisztelet úgy gondoltam, hogy az csak rövid ideig fog tartani, hiszen sok egyéb elfoglaltságom van.

Menet közben azt tapasztaltam, hogy akit megérintett a Kolping-szellemiség, az nehezen tud szabadulni.

Ezért vállaltam a jelöltséget és örülök, hogy megválasztottak, mert úgy gondolom, hogy egyházi elnöki tiszteletből fakadóan fontos, hogy tudatosítsam, hogy mi a püspöki kar felügyelete alá tartozó egyházi magántársulás vagyunk, vagyis egy olyan egyházi magántársulás, amely plébániákon szerveződik és aktívan kiveszi részét a plébániai életből. Plébániákon sok társulás, lelkeségi mozgalom működik, de ezek többnyire zártak és inkább arra összpontosítanak, hogy a hívek lelki életét elmélyítsék. Ez nagyon fontos, de ugyanakkor az egyházközség élő szervezet is, amelyben meg kell találni az átjárhatóságot az egyes korosztályok, ill. az egyes feladatok között.

A Kolping-mozgalom minden korosztályt átfog, mint családi egyesület, és nem a plébánia ellen, hanem a plébánosokkal kívánja az egyházközségi életet megújítani. Ugyanakkor a világi feladatok mellett mindig szem előtt kell tartani és meg kell vallani, hogy mi katolikus szervezet vagyunk és katolikus szellemben élünk és hitünket és erkölcsi felfogásunkat mások előtt nyíltan megvalljuk és terjesztjük.

- Kolping Adolf mondta: "Figyeld az idők jeleit". Mire kell ma leginkább figyelni?

- Úgy gondolom, hogy a következő választási ciklusban fontos lesz a magyar társadalomban a keresztény házasság és család védelme. Nem nézhetjük közömbösen azt, hogy társadalmunkban a krisztusi értékrend - a rosszul értelmezett szabadság jegyében - háttérbe szorul és mi is együtt sodródunk az árral.

Szomorú, hogy az EU-hoz való csatlakozás kizárólag a gazdasági szempontokra figyel oda, holott Európa lelke a kereszténység, s ezért csak egy keresztény Európához érdemes csatlakozni.

A nemzetközi Kolping-mozgalommal jó kapcsolataink vannak és bízom benne, hogy az európai keresztény hagyomány és gyakorlat a Kolping szoli-

darítás jegyében gyümölcsözően fog hatni a magyar Kolping-mozgalomra is.

- Azt látjuk, hogy a társadalom beteg, a családok még talán megmenthetők. Hogyan válhat egy ilyen civil szervezet a társadalom gyógyító erejévé?

- Kolping Adolf mondta: „Ha a társadalom beteg és a család egészséges, akkor még a társadalom megmenthető, de ha már a család is beteg, akkor már a társadalom sem menthető meg”.

E kolpingi mondás hazai viszonyainkra alkalmazva a nemzettel kapcsolatban is érvényes, hiszen ha már a család is beteg és széthúllik, akkor a magyar nemzet van végveszélyben.

A Kolping-mozgalom elsősorban nem karitatív szervezet, és nem pusztán a közvetlen segélyezéssel foglalkozik - bár ez is nagyon fontos.

Kolping Adolf eszménye szerint öntudatos keresztény világiakra van szükség, akik a papsággal karöltve megtestesítik a keresztény világnézetet és erkölcsi felfogást a társadalomban.

A közös ima, az egyesületi élet, a közös programok, tehát nem öncélúak, hanem épp a feltöltkezést és a missziót, apostolkodást szolgálják, hiszen az elpogányosodott Európa újra evangelizációra szorul, s e nagy feladat végrehajtásában a Kolping-találkozásoknak is jelentős küldetése van.

- Egy szervezet akkor erős és hosszú távon életképes, ha van utánpótlás. Az utánpótlást az ifjúság adja. Hogyan lehet őket még jobban aktivizálni?

- Örülök annak, hogy az új világi elnök Dr. Szemkeő Judit lett, akivel sikerült megismertetnünk a Kolping-mozgalom célkitűzéseit, amit nagy lelkesedéssel magáévá tett, s ezért remélem, hogy a közös cél érdekében zavartalanul tudunk majd együtt működni. A magam részéről azért is vállaltam el a főprézisi tisztelet, mert kezdettől fogva a Kolping-mozgalom vezetésében vagyok, s így az új világi elnöknek sokat segíthetek a hagyomány folytonosságának képviseletében. Egyben örülök annak, hogy Lang György örökös tiszteletbeli elnökünk marad, hiszen jó tanácsaival továbbra is segítségünkre lesz.

Ami az ifjúságot illeti, nagyon fontosnak tartom a szociális értelemben hátrányos helyzetű fiatalok tanításának és vallási nevelésének kérdését. Ez egyben szakmai felkészültség és keresztény-katolikus világnézetű elkötelezettség. Ez a legfontosabb, amit nyújthatunk; a Kolping iskolák, amelyekből az utánpótlás kinőhet.

Ezek a fiatalok, ha majd iskoláinkból kikerülnek bárhová is, mennek, eljutnak majd a templomba és ott találnak vagy alapítanak egy Kolping egyesületet, amelyeknek ők vezető egyéniségeivé válhatnak.

- Főprézes Úr, köszönöm az interjút.

„ÉLETÚT”

Egy temetés margójára

**NÉDER GÉZA C. APÁT, ÉRSEKVA DKERTI PLÉBÁNOS, PRÉZES
1932 - 2002**

Az Úr adta, az Úr elvette, áldott legyen az Ő neve. E sorok adnak megnyugvást sok egyházközségi közösségben és a Kolpingban Néder atya hirtelen halálát követően, akit templom-búcsú szentmiséje közben szólított magához Teremtője. Emlékezésül néhány mozzanat a rendszerváltás papjának életéből.

1932-ben Nagymaroson született, német nemzetiségű családban. Mint a prédikációiból tudhatjuk, származása végett sok megrázkódtatás érte családját a letűnőben lévő (ha mi is akarjuk azt) rendszer hatalomra jutásakor. Családját keményen érintette a kényszermunka és a kitelepítések tragikus, embereket szétválasztó állami intézkedés sora.

A nehézségek ellenére is folytatta teológiai tanulmányait és a forradalom évében, 1956-ban szentelték pappá, hogy a még nehezebb időkben legyen vigasza és vezetője a rábízott híveknek.

A hozzánk vezető út az alábbi állomáshelyeket érintette:

- 1956-57: VI. év a központi szemináriumban
- 1957-58: káplán Tokodon
- 1958: káplán Cikolaszigeten
- 1958-62: káplán Mohorán
- 1962-72: szolgálat a budapesti Szent György lelkészségen
- 1972-90: plébános Órhalomban
- 1990-2002: plébános Érsekvadkerten

Amint a felsorolásból láthatjuk, a rendszerváltás idején helyezte hozzánk főpásztora, s áthelyezése nálunk, az egyházközségben is rendszerváltozást hozott. Igaz, már az első évben megrázkódtatások érték a plébániai betörésekkel és segítőjének Sisa István atyának korai és hirtelen halála végett, de nem volt könnyű számára az 1993-as egyházmegyei váltás sem.

A nehézségek ellenére is vállalta a szolgálatot közöttünk és folyamatos fellendülés jellemzi a rábízott egyházközséget, melyben káplánjai - Székely János, Tóth Kálmán, Varga András, Mészáros Csaba, Kecskés Attila, Molnár Péter, Urus Attila és most Gyönyör László - maradandót alkotva vették ki részüket. Folyamatosan előjött a "bajuszos püspöki" (ÁEH) száműzetéséből az ifjúsági hittan és nőtte ki e plébánia helyszínét. Létrejött a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola, a felnőtt hittanosok az ő javaslatára immár 10 éve Kolping családdá alakultak, részévé válva egy országosan elismert katolikus egyesületnek. Nem sokkal később megalakult a Cserkészcsapat is és életre kelt az 1945-ben beszüntetett KALÁSZ egyesület. Határozott lépések megtétele volt a bérmeákoszási korhatár 16. életévre történő emelése úgy, hogy a hitoktatás a szentség felvételére készülőknek is az egyházközségi élet részévé vált.

Természetesen, hogy ne legyen olyan egyszerű a plébánosi élet, olykor-olykor Romhány, Szátok és Tereske, újabban Pusztaberki, Horpács, Borsosberény lelki gondozása is a feladatát jelentette az évenként áthelyezett káplánok és civil hitoktatók segítségével. De hozzá futottak be a kerületi papság egyházmegye felé történő számadásai is a felmerülő problémákkal, amelyek megoldásra vártak.

Néhány eseményt a teljesség igénye nélkül a gazdálkodás oldaláról is meg kell említeni, amit úgy írhatnák egy képzeletbeli emlékkönyvbe, hogy: Megvalósult a hívek segítségével Néder Géza plébános úr szolgálata idején:

- plébánia rendbehozatala, kápláni rész átalakítása, gázbevezetés
- lourdesi barlang kerítésének felújítása
- templompark teljes átalakítása
- Kálvária kápolna komplex felújítása
- templom teljes felújítása több lépcsőben
- Kántor iskola, Áfész iroda, Tsz iroda megszerzése, iskolává alakítása, az iskola növekedése szerint
- köztéri szobrok, kápolnák, Szentlőrinc-pusztai temető felújítása
- egyesületi helyiségek kialakítása.

Egy tartalmas életút szakadt meg látszólag a november 29-i temetésen. Egy ilyen eltávozás mindig szomorúsággal tölti el az emberek szívét, de a gyászból a hit fényénél látnunk kell azt, hogy a halál nem lehet tragédia, hanem egy olyan misztérium, ahol a Teremtőnk az egyik kezéből a másikba helyezi teremtményét, akivel a kapcsolat a tanítása által tovább is bennünk él.

ARANYMISE MEDGYESEN

Krisztus király vasárnapján ünnepelte Harai Pál medgyesi prézes atya pappá szentelésének 50. jubileumát.

Medgyes a csepeliek testvér Kolping családja, ezért úgy éreztük kötelességünk ott lenni ezen a kegyelmi ünnepen.

Kolpingos szívvel és lelkesedéssel érkezett Szász-medgyesre a csepeliek 6 tagú küldöttsége, hogy a helybeliekkel együtt adjon hálát a jó Istennek, azért, hogy

megajándékozta a Kolping-mozgalmat, és bennünket egy önfeláldozó, a szorványban élő közösségért tenni akaró és tevő csodálatos emberrel, aki nemcsak a lelkek gondozásáért érez és vállal felősséget, hanem hívei és nemzete sorsáért is.

A szentmisén Berszán Lajos csángó atya prédikált és Szent Erzsébet csángó iskola diákjai fuvolták és énekeltek.

Szem nem maradt szárazon. A majd három órás szentmise egy pillanatnak tűnt. A sok-sok köszöntés után Pál atya szólt híveikhez. Beszédében kiemelte, hogy az ünnep nem csak az ő ünnepe hanem a papság Kirsztus Király

katonáinak az ünnepe is. Azoké az atyáké, akik az elmúlt 40 év megpróbáltatásai, megaláztatásai alatt is hűségesek voltak és KITARTOTAK!

Híveit a segítő Szűz Mária oltalmába ajánlotta, és arra kérte őket, hogy imádkozzanak vele együtt azért, hogy ha elszólítja őt az Úr, akkor olyan utód kerüljön a medgyesi plébánia élére, aki nem úgy mint ő, hanem százszor jobban munkálkodik a szorványban élő magyar testvérekért, a medgyesi híve-

kért. Hosszú volt az út Medgyesre, de megérte az időt és fáradságot, mert olyan lelki élményben volt részünk amit minden Kolping testvéremnek szívből kívánok.

Hudson Judit

HA ASZTALITENISZ, AKKOR VÁC

December 7-én, szombaton is ismét labdapattogástól volt hangos a váci Piarista Gimnázium tornaterme. Az északi körzet villámkezdű asztaliteniszezői gyűltek össze egy kis megmérettetésre. A Váci Kolping Család vezetősége mellett nagy örömmünkre Pázmándy György prézes atya is végigszurkolta a versenyt. Az Északi Körzet férfi bajnoka Záhonyi György a Boldogi Kolping Család elnöke lett, a lányoknál a Vizivárosi Kolping Család képviselőjében Sandner Dóra nyerte a vándorkupát. A díjkiosztón prézes atya szólt a résztvevőkhöz és a hálaadó ima után szép élvényekkel indult haza a maroknyi lelkes társaság.

Köszönjük a Váci Kolping Család vendéglátását, különösen Bella István munkáját, aki profi körülményeket biztosított a bajnokság lebonyolításához.

Taufert Tünde
Herminamezei Kolping Család

Hirdessen lapunkban!

Havonta
10.000 ember olvassa!

KOLPING

Az Úr érkezése

*Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.*

*Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon,
De háborus éjjel.*

*És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjuságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.*

Ady Endre

*Régielében teljes,
Békés Karácsonyt
és Sikeres Új Esztendőt kívánunk
minden kedves olvasónknak!*

A MAGYAR KOLPING
SZÖVETSÉG LAPJA

Főszerkesztő
és felelős kiadó:
Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs:
Lang György

Felelős szerkesztő:
Nagy Sándor

Szerkesztőség:
1035 Budapest,
III. Vihar u. 8.
Telefon: 250-1239
Fax: 388-7394

E-mail:
mksz@kolping.hu
Lapunk online olvasható
az interneten:
www.kolping.hu

Adományokat
köszönettel elfogadunk
MKB 10300002
-20135630-00003285

Kéziratokat nem őrzünk meg
és nem küldünk vissza.

Ha szükséges, nelyhiány miatt
a kéziratokat szerkesztve közöljük.
Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat,
hogy az árak emelkedése miatt
egy példány újság
előállításai költsége
100 Ft

Tipográfia:
Tóth Krisztina Viktória
és
Dekány Miklós

Kucsák Könyvkötészet
és Nyomda
Vác